

مدیریت و بررسی یادگیری مشارکتی بر مهارت خواندن و درک مطلب متون زبان انگلیسی در زبان آموزان کانون زبان استان قزوین

زهرا نوروزی

کارشناسی ارشد آموزش زبان انگلیسی، دانشگاه سراسری گیلان - رشت

چکیده

مهارت خواندن و درک مطلب در زبان انگلیسی یکی از چهار مهارت اصلی می باشد. بکارگیری موثرترین روش برای آموزش و یادگیری مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم همواره با چالش بزرگی مواجه بوده است. امروزه بسیاری از آموزشگاهها رو به سمت روش هایی آورده اند که دانش آموز - محور باشد. در این گونه روش ها فراگیران نقش اصلی را در فرآیند آموزش به عهده دارند و مدرس صرفا نقش تسهیل کننده و راهنما را دارد. از آنجایی که فرآیند خواندن و درک مطلب در زبان انگلیسی فرآیندی پویا است، عوامل متفاوتی می تواند بر این امر تاثیرگذار باشد. بسیاری از زبان آموزان در حین تحصیل به دلیل استرس و کاهش انگیزه از ادامه تحصیل منصرف می شوند. موضوعی که در امر تدریس مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم یا زبان خارجی بسیار حائز اهمیت است انتخاب روشی مناسب برای تدریس این مهارت به فراگیران می باشد که بتوانند به راحتی و بدون استرس این مهارت را فراگیرند. با توجه به اهمیت مهارت خواندن و درک مطلب در یادگیری زبان، بسیاری از محققین در خصوص تاثیر یادگیری گروهی و مشارکتی بر توانایی خواندن و درک مطلب یادگیرندگان تحقیقات فراوانی را انجام داده اند. در این مقاله به بررسی روش یادگیری مشارکتی در زمینه ی تدریس مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی یا زبان دوم می پردازیم

واژگان کلیدی: یادگیری مشارکتی، مهارت خواندن و درک مطلب، زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم یا زبان خارجی، تدریس گروهی،

انگیزه

هدف از نگارش این مقاله بررسی تاثیر روش یادگیری مشارکتی در مهارت خواندن و درک مطلب متون زبان انگلیسی است. تحقیقات و مطالعات صورت گرفته در زمینه تاثیر بکارگیری روش مشارکتی در تدریس مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی حاکی از تاثیر مثبت آن بر روند یادگیری فراگیران است چراکه با بکارگیری این روش این فرصت برای فراگیران فراهم می شود تا بتوانند در گروه های کوچک، عقاید و نظرات خود را عنوان کنند و بازخورد هم گروهان و مدرس را نیز داشته باشند. همین طور بکارگیری این روش باعث کاهش سطح استرس فراگیران در حین یادگیری شده و با کاهش استرس، می توان سطح یادگیری فراگیران و نیز اعتماد به نفس آن ها و روابط بین فردی را نیز افزایش داد. در سال های اخیر محققین بسیاری مانند عبدی (۲۰۱۰)، روملهارت و مک کلپلند (۱۹۸۲) و ... در زمینه ی تاثیر آموزش گروهی بر مهارت خواندن و درک مطلب فراگیران فعالیت داشته اند و همگی اثربخشی این روش تدریس بر یادگیری فراگیران را تأیید کرده اند. همچنین تاثیر تدریس مشارکتی بر مهارت خواندن و درک مطلب در زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی و یا زبان دوم توسط محققین یانو و لانگ (۱۹۹۴) مورد بررسی قرار گرفت که نتایج و یافته های تحقیق آن ها نشان داد که به بکارگیری روش یادگیری مشارکتی به فراگیران کمک می کند تا بتوانند مهارت خواندن و درک مطلب خود را افزایش دهند.

مهارت خواندن و درک مطلب یکی از چهار مهارت اصلی در یادگیری هر زبانی می باشد. متون، منبعی از داده های قابل فهمی برای فراگیران را فراهم می آورند که می تواند به یادگیری سایر مهارت ها نیز کمک بسزایی نماید (چستین ، ۱۹۸۸). خواندن یک مهارت ادراکی و اکتشافی است که در آن خواننده ی متن پیام نویسنده را دریافت و رمزگشایی می کند و در مقابل نویسنده نیز دانش خود را به فعالیت وا می دارد تا یک متن را بنویسد. از طرفی خواننده نیز سعی می کند حتی المقدور پیام نویسنده را دوباره خلق کند (بستانفرو هاشمی، ۲۰۱۰). خواندن یک مهارت کنش پذیر محسوب می شود زیرا فرآیند تولید پیام توسط خواننده صورت نمی گیرد. در حقیقت مهارت خواندن نیازمند یک فعالیت ذهنی فعال است تا ارتباط برقرار شود. یقیناً هدف از خواندن یک متن یا خواندن آن متن برای دریافت پیام موجود در آن است یا خلق مجدد منظور نویسنده (همتی ، ۱۳۹۸- ایروین و بیگر، ۱۹۸۹). بنابراین خواندن یک متن به منظور بهبود تلفظ و یاگیری لغات و یاگیری نکات گرامری را نمی توان مهارت خواندن نامید زیرا بنابر بر تعریف، خواندن متن همراه با درک مطلب است. درحقیقت، یک متن خوانده می شود تا پیام موجود در آن درک شود نه اینکه دامنه لغات خواننده و سطح گرامر او گسترش یابد (همتی و همکاران ، ۱۳۸۹). اگرچه درک مطلب جزو اهداف اصلی خواندن متن است، اما هدف نهایی تلقی نمی شود. هدف نهایی از خواندن متن / یافتن ایده های پنهان نویسنده است. یعنی اینکه خواننده معنای تحت الفظی آن چه که می خواند را با تجربه ، اطلاعات و دانش پیش زمینه خود می سنجد (پاریس و یعقوب، ۱۹۸۴). به عبارت دیگر خواندن و درک مطلب همان تجزیه و تحلیل و ارزیابی آن چیزی است که می خوانید و به آن می اندیشید. خواندن و درک مطلب همان ارزیابی کردن متن، برداشت کردن مفاهیم آن و نتیجه گیری از آن براساس شواهد و قرائن موجود در متن است (همتی و همکاران، ۱۳۹۸). مهارت خواندن یکی از مهارت های مهم زبانی است که باعث تبادل اطلاعات بین خواننده و نویسنده می

شود (لی او، ۲۰۱۰). این گونه فرض شده است که با ارائه یک آموزش موثر در کلاس درس، یادگیرندگان زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی در فرآیند یادگیری درگیر شده و در نتیجه یادگیری موارد آموزشی برای آن‌ها ساده تر خواهد شد (همتی، ۱۳۹۸ - ضیایی مهر، ۲۰۱۲). براساس تحقیقات انجام شده ارائه یک راهکار یا روش تدریس تاثیرگذار به یادگیرندگان زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی امری بسیار با ارزش به شمار می رود زیرا سبب ارتقا مهارت خواندن و درک مطلب یادگیرندگان می شود، به عبارت دیگر، انتخاب یک آموزش یا تکنیک مناسب بستر لازم برای تعامل بین خواننده و متن را فراهم می سازد (همتی و همکاران، ۱۳۹۸)

انواع خواندن:

خواندن را نه تنها به عنوان منبع اطلاعات، بلکه به عنوان ابزار توسعه دانش زبانی باید مورد استفاده قرار داد. با تغییر هدف خواندن توسط خوانندگان، ارزش خواندن آن‌ها نیز تغییر خواهد کرد (ژانگ ۱۹۹۳). چهار هدف اصلی برای خواندن یک متن وجود دارد:

خواندن سطحی، مرور اجمالی، خواندن متمرکز و خواندن بسیط

خواندن سطحی به منظور شناسایی ایده های اصلی متن است.

مرور اجمالی به منظور یافتن اطلاعات خاص در متن مورد استفاده خوانندگان قرار می گیرد.

زمانی هم که یافتن جزئیات و درک کامل متن از جمله اهداف اصلی خواندن باشد، خواندن متمرکز رخ می دهد.

استخراج معنی کلی متن نیز از جمله اهداف خواندن بسیط محسوب می گردد (همتی و همکاران، ۱۳۹۸، بلانتون و وود، ۱۹۸۴).

برای اکثر زبان آموزان مهارت درک مطلب یکی از مهمترین مهارت‌ها به شمار می آید. اگر یادگیری زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی یا زبان دوم بررسی شود، یکی از دلایل اصلی که فراگیران زبان انگلیسی را یاد می گیرند درک مطلب آن است (ریچارد و رانندیا، ۲۰۰۲). نگاهی به مطالعات انجام شده در زمینه ی مهارت درک مطلب و خواندن زبان انگلیسی، عوامل تاثیرگذاری را نشان می دهد. براون (۲۰۰۰) عوامل اساسی زیر را به اختصار بیان می کند:

۱. پردازش جزیه کل و کل به جز
۲. اطلاعات زمینه ای
۳. نقش فرهنگ و عاطفه
۴. نقش مطالعه خارج از کلاس
۵. آموزش مهارت خواندن و نوشتن

یکی از عواملی که در بالا ذکر شده نقش آموزش و تعلیم است. برای رسیدن به این منظور برنامه‌های کمک آموزشی مختلفی طراحی شده تا فرآیند آموزش و درک مطلب را تسهیل کند. این برنامه‌های کمک آموزشی به فراگیران کمک می‌کند تا مهارت خواندن و درک مطلب خود را بالا ببرند (خرقانی و همکاران، ۱۳۹۴ - کرل و وایر، ۱۹۹۸). مهارت درک مطلب به عنوان یکی از مهارت‌های اصلی در فرآیند یادگیری زبان دوم به حساب می‌آید. تعاریف متعددی برای این مهارت ارائه شده و رویکردهای متفاوتی نسبت به آن وجود دارد. در این راستا سه فاکتور تعیین‌کننده وجود دارد: خواننده متن، متن و فعالیت که فرد بعد از خواندن متن درگیر آن می‌شود. خواننده متن و خصوصیات او یکی از ارکان تاثیرگذار در فرآیند درک مطلب است و توجه به تفاوت‌های فردی مانند انگیزه، دیدگاه و ... می‌تواند بر درک فراگیران تاثیر بگذارد (دورنیه ۲۰۰۵، خرقانی، ۱۳۹۴).

درک مطلب توانایی دریافت و درک متن نوشته شده می‌باشد. مهمترین اصل در مهارت خواندن، توانایی درک متن است که می‌تواند روند یادگیری زبان را تسریع بخشد و به فراگیران کمک می‌کند تا بتوانند برای اهداف مختلفی متنی را بخوانند. خوانندگان موفق کسانی هستند که از فنون مختلف برای درک بهتر متن کمک می‌گیرند (بهجت و همکاران، ۲۰۱۲). متاسفانه در کلاسهای آموزش - محور هیچ آموزشی برای درک بهتر متون و فنون مورد نیاز در این امر به فراگیران ارائه نمی‌شود (تیونان و همفیل، ۲۰۰۵).

فراگیران در حین خواندن متن می‌بایست از دانش پیشین خود جهت درک متن و مفهوم نویسنده کمک بگیرند (هانگ، ۲۰۱۲). خواندن و درک مطلب یک مهارت مهم در میان دوره‌های آموزش زبان انگلیسی به عنوان زبان خارجی محسوب می‌گردد. چراکه مهارت خواندن و درک مطلب به متخصصین کمک می‌کند تا با پیشرفت‌های موجود در تخصص خود همگام و همراه شوند (طباطبایی و عساری ۲۰۰۷، ص ۲۰۵). بنابراین به نظر می‌رسد که راهکارهای تدریس مهارت خواندن و درک مطلب به یادگیرندگان زبان انگلیسی با اهداف ویژه با راهکارهای تدریس به یادگیرندگان زبان انگلیسی با اهداف عمومی متفاوت باشد (همتی و همکاران، ۱۳۹۸).

رویکرد اخیر در مورد خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی، رویکرد مشارکتی (CSR) می‌باشد که توسط کلینگر در سال ۱۹۹۸ ارائه شده است و شامل ترکیب یادگیری مشارکتی و استراتژی‌های یادگیری و درک مطلب زبان انگلیسی می‌شود. در این رویکرد محیطی برای تعامل بهتر فراگیران باید فراهم گردد تا آن‌ها بتوانند از طریق گفتگو و همکاری با یکدیگر به بررسی یک متن بپردازند. آن‌ها معتقدند که از این طریق استرس فراگیران کاهش یافته و انگیزه آن‌ها برای یادگیری زبان بیشتر خواهد شد (عباسنژاد ۲۰۱۶).

یکی از تکنیک‌های آموزنده مهم و تاثیرگذار در یادگیری و درک مطلب زبان انگلیسی را می‌توان روش مشارکتی و گروهی دانست که در آن تجارب آموزشی و یادگیری توسط مدرس و زبان‌آموزان تقسیم می‌شود. علاوه بر این مدرس نقش تسهیل‌کننده را ایفا می‌کنند و به فراگیران کمک می‌کنند تا به سطح بالاتر مهارت‌های شناختی دست یابند (اندرسون، ۱۹۷۶، همتی و همکاران، ۱۳۹۸).

یادگیری مشارکتی برای اولین بار برای علومی نظیر مطالعات اجتماعی، علوم و ریاضیات مورد استفاده قرار گرفت، و پس از این که تاثیرپذیری آن اثبات شد در زمینه‌ی آموزش نیز مورد بررسی و استفاده قرار گرفت. یادگیری مشارکتی نوعی رویکرد نوین در آموزش و یادگیری است که براساس آن فراگیران با استعداد و توانایی‌های یادگیری و پیش زمینه‌های مختلف در گروه‌های کوچک با یکدیگر برای دستیابی به اهداف مشترک همکاری می‌کنند (فرزانه و نجادانصاری، ۲۰۱۴).

تعاریف متفاوتی برای یادگیری مشارکتی ارائه شده است که یکی از کاربردی‌ترین تعاریف توسط دیوید و رابر جانسون از دانشگاه مینیسوتا است که بر اساس آن یادگیری مشارکتی، آموزشی است که فراگیران در گروه‌های کوچک با اهداف مشترک تحت شرایط خاص با یکدیگر همکاری می‌کنند. فراگیران باید به یکدیگر اعتماد داشته باشند تا بتوانند به اهداف مشترک از پیش تعیین دست یابند. اگر هر یک از اعضای گروه نتواند مسئولیتی که به عهده او گذاشته شده را انجام دهد سایر اعضای گروه باید آن را انجام دهند.

اگر چه برخی از آموزش‌های گروهی و مشارکتی ممکن است خارج از محیط گروه باشد ولی اکثر فعالیت‌ها بر اساس روابط مشترک و رودرور با سایر اعضای گروه قابل اجرا است (ام فلدر و برنت ۲۰۱۳).

می‌توان از آموزش مشارکتی در بسیاری از تکالیف و فعالیت‌ها از جمله یادگیری و درک مطلب و خواندن زبان انگلیسی کمک گرفت. یادگیری مشارکتی به عنوان یکی از سبک‌های آموزش می‌باشد که در آن فراگیران در گروه‌های کوچک جهت ارتقاء یادگیری و دست‌یابی به اهداف مشترک با یکدیگر همکاری و مشارکت دارند. یادگیری مشارکتی یکی از محبوب‌ترین روش‌های آموزشی است که تاثیرات بسزایی در یادگیری فراگیران دارد (جانسون، ۲۰۰۲). این روش برای تدریس مهارت‌های مختلف زبانی نظیر خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی مورد استفاده قرار می‌گیرد (بلوکبا و همکاران، ۲۰۱۰). مطالعات و تحقیقات بسیاری در زمینه‌ی تاثیر یادگیری مشارکتی حاکی از آن است که این روش می‌تواند به ارتقاء سطح یادگیری فراگیران و روابط بین فردی و نیز افزایش اعتماد به نفس در فراگیران کمک بسزایی نماید (گملسیز ۲۰۰۷، جانسون، ۱۹۹۴). متون انگلیسی را می‌توان از طریق تبادلات اجتماعی بهتر یاد گرفت (فست، ۲۰۰۵). مهارت خواندن را می‌توان در محیطی که فراگیران با یکدیگر در تبادل هستند ارتقاء بخشید (زوقی و همکاران، ۲۰۱۰). یادگیری مشارکتی به فراگیران در یادگیری بهتر و مفهومی و ارتقاء یادگیری کمک بسزایی می‌نماید (بولوکباس، ۲۰۱۱).

برای یادگیری مشارکتی موثر عوامل زیر را باید در نظر داشت: (کالدرن، ۱۹۹۰)

ارتباط رودررو بین اعضاء

- مهارت‌های اجتماعی و بین فردی
- ایجاد فرصت برای موفقیت‌های یکسان برای کلیه اعضا در گروه

ایجاد محیطی امن و بدون تهدید و دانش آموز- محور و ارائه فرصت‌های یکسان به فراگیران یکی دیگر از عوامل مهم برای یادگیری مشارکتی می باشد (نینگ، ۲۰۱۱). در تحقیقی، فراگیرانی که از طریق یادگیری مشارکتی مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی را آموخته بودند در امتحان مهارت خواندن و درک مطلب نمره ی بالاتری نسبت به گروهی که از طریق سنتی آموزگار - محور آموزش دیده بودند، گرفتند (نینگ، ۲۰۱۱). آموزش مشارکتی در مهارت خواندن و درک مطلب نسبت به آموزش سنتی موجب ارتقاء سطح یادگیری و انگیزه و اعتماد به نفس در فراگیران می شود. فراگیران علاوه بر گوش کردن به صحبت‌های آموزگار، فرصت یادگیری فعال از طریق برقراری ارتباط و تبادل با هم گروهان خود و همچنین کمک به سایر اعضا در گروه خود را دارند و در حین فعالیت می توانند از تشویق و حمایت و کمک هم گروهان خود بهره مند شوند. این امر می تواند به افزایش اعتماد به نفس و انگیزه ی آن‌ها برای یادگیری و صرف وقت بیشتر برای مطالعه و سایر فعالیت‌های آموزشی کمک کند. بنابراین بیش از ۸۶٪ از دانش آموزان نمره ی بالاتری در مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی نسبت به سایرین داشتند (یینگ، ۲۰۱۳). مطالعات و تحقیقات صورت گرفته حاکی از این امر است که ارتباط اجتماعی و یادگیری فعال و مشارکتی می تواند انگیزه ی لازم برای یادگیری مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی را افزایش دهد (کدا، ۲۰۰۵).

در تحقیقی در دانشگاه تیزوکی در تایوان محققان مشاهده کردند که در مقایسه با آموزش سنتی، فراگیرانی که از طریق روش مشارکتی، مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی را آموزش دیده بودند انگیزه ی بیشتری برای یادگیری و صرف وقت برای یادگیری داشتند و نیز متون ارائه شده را با کمک هم گروهان خود راحت تر و سریع تر فرا می گرفتند (چینگ یینگ، ۲۰۱۳). موفقیت یادگیری در مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی از طریق مشارکتی را می توان به دلیل ایجاد محیط یادگیری حمایتی بین اعضا گروه دانست که این امر می تواند فرصت‌های بیشتری برای توضیح و ارجاع دهی و در نتیجه درک بهتر فراگیران از مطالب ارائه شده دانست (لی آ او و اسکار، ۲۰۰۹).

بر اساس تئوری وی گوتسکی (Vygotsky's Scaffold Theory)، ارتباط بین اعضا در گروه به آن‌ها این امکان را می دهد که وارد مرحله ی Z از یادگیری شوند و نیز زبان آموزان با مهارت و استعداد پایین تر می توانند یادگیری بهتری داشته باشند چرا که میتوانند از سایر اعضا با مهارت بالا تر کمک گرفت و مهارت خواندن متون انگلیسی و درک مطلب خود را بهبود بخشند (ویگوتسکی، ۱۹۸۷).

می توان یادگیری مشارکتی را رویکردی به سمت کار گروهی دانست. این نوع یادگیری شرایط ناخوشایند یادگیری که در آموزش فردی وجود دارد را به حداقل رسانده و می تواند باعث ارتقا و افزایش انگیزه و اعتماد به نفس گردد (فلدر و برنت، ۲۰۰۷).

تحقیقات بسیاری موثر بودن آموزش مشارکتی را بر روی افزایش سطح یادگیری مهارت خواندن و درک مطلب در زبان انگلیسی تأیید کرده اند. یادگیری مشارکتی باعث ارتقا پیشرفت تحصیلی، درک بهتر متون و مهارت تفکر

انتقادی، افزایش انگیزه در بین اعضا گروه و کاهش سطح استرس در بین فراگیران می‌شود (فلدر و برنت، ۲۰۰۷). دلایل بسیاری برای موثر بودن روش یادگیری مشارکتی برای مهارت خواندن و درک مطلب در زبان انگلیسی وجود دارد. یادگیری موثر مطالب از طریق انجام دادن تکالیف به صورت فعال و گوش کردن فعالانه اثبات شده است و یادگیری مشارکتی نوعی یادگیری فعالانه می‌باشد. علاوه بر آن مشارکت در یادگیری به روش‌های متفاوتی می‌تواند در یادگیری کمک نماید:

فراگیران ضعیف معمولاً در طی فرآیند تحصیل انصراف می‌دهند، در حالی که در یادگیری به صورت مشارکتی آن‌ها انگیزه‌ای برای ادامه دادن تحصیل پیدا می‌کنند.

در این روش فراگیرانی با توانایی و استعداد بالاتر می‌توانند در توضیح و تفسیر مطالب ارائه شده و نیز در برطرف کردن اشکالات فراگیران ضعیف‌تر کمک نمایند (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۱).

یادگیری مشارکتی در زمینه‌ی مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی موضوع نسبتاً جدیدی می‌باشد. برای اولین بار هنسون در سال ۲۰۰۳ این موضوع را مطرح کرد که یادگیری مشارکتی در زمینه‌ی درک مطلب و خواندن زبان انگلیسی و نیز رویکرد دانش آموز - محور می‌تواند به فراگیران در درک بهتر متون کمک نماید که در این روش تمرکز اصلی بر روی فراگیران و اهداف آن‌ها برای یادگیری است (استیون، ۱۹۹۴).

یادگیری مشارکتی به فراگیران این امکان را می‌دهد که نظرات و عقاید خود را در گروه‌های کوچک مطرح کرده و بتوانند بازخورد نظرات خود را در محیطی امن‌تر داشته باشند و از این طریق می‌توانند منجر به پیشرفت سطح یادگیری خود و هم‌گروه‌ها شوند. بنابراین می‌توان گفت که یادگیری مشارکتی فقط قراردادن فراگیران در گروه‌های مختلف نیست (لدلو، ۱۹۹۹).

در دهه اخیر تحقیقات بسیاری بر روی یادگیری مشارکتی در مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم صورت گرفته است که نتیجه‌ی کلیه‌ی این حاکی از آن است که فراگیرانی که به روش مشارکتی آموزش دیده بودند پیشرفت بیشتری داشته و نمرات بهتری نسبت به کسانی که به روش سنتی آموزش دیده بودند داشتند (بک من، ۱۹۹۰).

در مقایسه با سایر رویکردهای آموزشی، فعالیت گروهی باعث پیشرفت سطح فکری، اعتماد به نفس و روابط بین فردی می‌شود (برندر، ۱۹۸۷).

۲- نتیجه‌گیری

مهارت خواندن و درک مطلب یکی از مهارت‌های بسیار حائز اهمیت در زمینه‌ی یادگیری زبان انگلیسی می‌باشد. بنابراین بکارگیری روشی که بتواند در امر یادگیری هرچه بهتر و سریعتر این مهارت به فراگیران کمک کند امری ضروری به شمار می‌آید. امروزه تمرکز اصلی محققین در زمینه‌ی آموزش زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم یا زبان

خارجی بر رویکرد های دانش آموز - محور و یادگیری مشارکتی است که بتواند باعث کاهش استرس فراگیران و در نتیجه افزایش سطح یادگیری آن ها شود. در این گونه روش ها مدرسین نقش راهنما و تسهیل کننده آموزش را به عهده دارند و نقش اصلی آموزش بر عهده فراگیران است. با بررسی تحقیقات صورت گرفته در زمینه ی تاثیر بکارگیری روش یادگیری گروهی بر مهارت خواندن و درک مطلب زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم و یا زبان خارجی می توان به این نتیجه رسید که بکارگیری این روش می تواند در روند یادگیری فراگیران تاثیر مثبتی داشته باشد چراکه قرارگرفتن در گروه های کوچک این امکان را برای فراگیران فراهم می کند تا بتوانند نظرات خود را عنوان کنند و بازخورد هم گروهان و آموزگار خود را داشته باشند همچنین برقراری ارتباط اجتماعی با هم گروهان و یادگیری فعال و مشارکتی می تواند باعث افزایش سطح یادگیری و اعتماد به نفس و پیشرفت تفکر انتقادی در فراگیران شود . همچنین در گروه، فراگیرانی با استعداد و توانایی بالاتر می توانند به سایر اعضا با توانایی پایین تر در فرآیند یادگیری کمک نمایند که این امر می تواند منجر به تسریع روند یادگیری گردد.

محدودیت ها و پیشنهادات:

تحقیقات بسیاری در زمینه یادگیری مشارکتی در سطوح بالای آموزش صورت گرفته اند ، که اکثر آن ها نتایج مثبتی را در جنبه های مختلف علمی گزارش کرده اند. فواید استفاده از آموزش و یادگیری مشارکتی توسط تئوری های بسیاری به اثبات رسیده اند ولی روش استفاده و توضیح جامعی برای آن ها هنوز ارائه نشده است.

بازخورد منفی از اعضا گروه زمانی رخ می دهد که فراگیران مسئولیتی را نخواهند پذیرفت، به عنوان مثال نمی خواهند متون ارائه شده برای خواندن و درک مطلب را مطالعه کنند و یا تمایلی برای شرکت در فعالیت های گروهی ندارند. این امر می تواند منجر به کاهش سطح میانگین نمره کسب شده توسط آن گروه شود. برای حل این مشکل روشی که ارائه شده نظارت مدرس بر فعالیت محوله هر گروه و نیز نظارت بر نقش و فعالیت هر یک از اعضا گروه و ارائه راهنمایی. کمک های لازم در جهت بهبود فعالیتی هر یک از اعضا می باشد که این امر مستلزم صرف وقت زیاد توسط مدرس بوده که با توجه به زمان محدود در کلاسهای درسی غیر قابل اجرا می باشد.

منابع

- ✓ Abdi, A. (2515). The effect of collaborative instruction on reading comprehension ability of elementary level students. *Journal of Education*, 4 (2), 350-324.
- ✓ Anderson, N. J. (1321). Individual differences in strategy use in second language reading and testing. *Modern Language Journal*, 20 (2), 415-422.
- ✓ Bastanfar, A., & Hashemi, T. (2515). An investigation of Iranian university students' reading problems in general English courses. In A. Shafaei (Ed.), *Frontiers of language and teaching: proceedings of the 2515 international online language conference (IOLC 2515)* (pp. 33-123). Boca Raton, Florida, USA: Universal-Publishers.
- ✓ Brown, H. D. (2000). *Teaching by principles*. Longman: Pearson Education.

- ✓ Bolukbas, F., Keskin, F., & Polat, M. (2011). The effectiveness of cooperative learning in the reading comprehension skills in Turkish as a foreign language. *The Turkish Online Journal of Educational Technology*, 10(4), 330-335.
- ✓ Calderon, M. (1990). *Cooperative learning for limited English proficient student*. Report No. 3 (ERIC Document Reproduction Service No. ED331584).
- ✓ Carrell, P. L., & Wise, T. E. (1998). The relationship between prior knowledge and topic interest in second language reading. *Studies in Second Language Acquisition*, 20, 285-309.
- ✓ Chen, H. C. (1998). The performance of junior college students studying English through cooperative learning. *Academic Journal of Kang-Ning*, 1(1), 73-88.
- ✓ Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavior sciences* (2nd ed.). Hillsdale, NJ: Lawrence Earlbaum Associates.
- ✓ Gladwin, R. F., & Stepp-Greany, J. (2008). An interactive, instructor-supported reading approach vs. traditional reading instruction in Spanish. *Foreign Language Annals*, 41(4), 687-701. <http://dx.doi.org/10.1111%2Ffj.1944-9720.2008.tb03325.x>
- ✓ Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1994). *Learning Together and Alone: Cooperative, competitive and individual learning*. Boston: Allyn and Bacon
- ✓ Johnson, D. W., Johnson, R. T. (2002). Cooperative learning methods: A meta-analysis. *Journal of Research in Education*, 12(1), 5-24.
- ✓ Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Holubec, E. J. (1998). *Cooperative in Classroom* (7th ed.). Edina, MN: Interaction Book Company.
- ✓ Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1991). *Active learning: Cooperation in the college classroom*. Edina, MN: Interaction Book.
- ✓ Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. A. (1998). Cooperative learning returns to college: What evidences is there that it works? *Change*, 30, 26-35. <http://dx.doi.org/10.1080%2F00091389809602629>
- ✓ Keller, F. S. (1968). Good-bye teacher. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 1, 79-89. <http://dx.doi.org/10.1901%2Fjaba.1968.1-79>
- ✓ Liao, H. C. (2009). Cooperative learning and EFL education: The past, the present, and the future. *Journal of National Taichung University: Humanities & Arts*, 23(2), 87-108
- ✓ Liao, H. C., & Oescher, J. (2009). Does cooperative learning really enhance self efficacy and task value of English grammar learners? *Journal of Education and Psychology*, 32(3), 24-54.
- ✓ Ning, H. (2011). Adapting cooperative learning in tertiary ELT. *ELT Journal*, 65(1), 60-70. <http://dx.doi.org/10.1093%2Felt%2F65ccq021>
- ✓ Paris, S. G., & Jacobs, J. E. (1314). The Benefits of Informed Instruction for Children's Reading Awareness and Comprehension Skills. *Child Development*, 00, 2513-2533
- ✓ Richards, J. C. & Renandy, W. A. (2002). *Methodology in language teaching: An anthology of current practice*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- ✓ Shang, H. F. (2552). Reading Strategy Training for the Development of EFL Reading Comprehension. Proceedings of the 24th International Conference on

-
- English Teaching and Learning in the Republic of China (ROC-TEFL)424-442, National Cheng chi University, Taipei,
- ✓ Taiwan.
  - ✓ Smith, F. (1971). *Understanding reading*. New York, NY: Holt Rinehart and Winston.
  - ✓ Tabatabaei, O. (2552). Who qualifies to monitor an ESP course: a content teacher or a language teacher? *Indian Journal of Linguistics*. Retrieved from [http:// www.eltworld.net](http://www.eltworld.net).
  - ✓ Vygotsky, L. (1978). *Mind in society*. Cambridge, MA: Harvard University press.
  - ✓ Ziyaeemehr, Z. (2512). The efficacy of collaborative strategic reading on the reading comprehension of ESP learners. *Journal of Education of Social Science*, 2 (1), 31-42.
  - ✓ Zoghi, M., Mustapha, R., & Tg. Nor Rizan Mohd. Maasum, (2010). Collaborative strategic reading with university EFL learners. *Journal of College Reading and Learning*, 41(1), 67-94.